

Spændingen stiger i Superligaen

INDERSIDEN
SØREN OLSEN
FODBOLDANALYTIKER

Duel om guldet lige til det sidste. Ser vi et hold tabe med vilje? Hvad kan de mere finde på i Randers?

Der kan siges meget om turneringsstrukturen i Superligaen, og det bliver der også gjort, af trænere, ledere og spillere. Af eksperter og specialister i medierne. Både noget vrøvl og noget klogt. Vi ved, at de store klubber og

tv-selskaberne helst vil ned på 12 eller 10 hold, og at de klubber, som ikke kan føle sig sikre på at spille i den bedste række år efter år, er tilhængere af den 14 hold store Superliga, vi fik i 2016-17-sæsonen.

Når turneringen deles op i mesterskabsspil og to gruppespil og slutter med en række knockoutkampe, er det bestemt et plus, at der skabes ekstra spænding, i såvel top som bund. Og de store klubber nyder godt af at have fået ønsket opfyldt om at kunne møde hinanden fire gange i stedet for tre, som det var tilfældet, da Superligaen bestod af 12 hold.

Lad os pege på nogle 'spændingspunkter'. 1: AaB og AC Horsens skal holde fast i henholdsvis 5.- og 6.-pladsen. Men de kan blive overhalet og ryge ud af top-6. 2: Vil vi virkelig opleve, at nogle hold, OB og FC Helsingør, i dag taber med vilje, fordi det vil give dem bedre betingelser i grundspil og mulige nedrykningskampe? Vældig interessant og spændende at følge, hvad der sker i 26. spillerunde.

Det er uendelig svært at forestille sig, at

det vil ske. Men man kan såmænd godt forstå, at spekulationerne er der. For det vil vel egentlig se dumt ud at vinde en kamp og forringe egne muligheder for at få opfyldt ambitionerne og målsætningen for hele sæsonen.

3: FC København var suveræn i sidste sæson og gik fra grundspillet ind i 'slutspillet' 12 point foran nummer to og i realiteten allerede sikker på at blive mester. FCK'erne er nu langt bagefter og kan kun håbe lidt på at kunne true FC Nordsjælland på 3.-pladsen. Det bliver, givetvis, en drabelig guldduel mellem Brøndby og FC Midtjylland helt frem til målstregen, mens FC Nordsjællands 'ungdomshold' sikrer Farum-klubben bronzen.

4: Kommer der flere trænerfyringer? Glen Riddersholm fik sparket i AGF, Ricardo Moniz i Randers FC, hvor Ólafur Kristjánsson gik mere eller mindre frivilligt. I Lyngby, der fik bronzen i sidste sæson og nu kan ligne en nedrykker, formår Thomas Nørgaard ikke at få holdet til at vinde. Og i Randers er det samme tilfældet

med Rasmus Bertelsen. Jakob Michelsen, Glen Riddersholm, Allan Kuhn, Johnny Mølby (der nævnes som den næste træner i 1. divisionsklubben Fredericia) og Brian Priske, som forlod assistentjobbet i FCK, er måske klar til at træde til?

Randers FC har nok fået meget omtale. Men ikke for resultaterne og præstationerne på banen. Eksdirektør Michael Gravgard forsøger i en kommentar i BT at forklare os, at »klubbernes reelle eksistensgrundlag ikke er, om de er gode til at spille fodbold eller ej. I princippet kan man godt være det dårligste hold, men hvis der er 10.000 mennesker, som vil se holdet på stadion, og 100.000 mere på skærmen, så er der en forretning».

Noget af en påstand, som Randers FC selv i hvert fald ikke har kunnet leve op til. Godt nok har kronjyderne, ikke kun i princippet, været et dårligt hold indtil nu. Men tilskuergennemsnittet til hjemme-kampene er 3.682. Det er faldet 17,6 procent, det største minus af alle i forhold til sidste sæson. Og nedrykning truer.

Nu er Gravgards efterfølger, Søren Pedersen, tidligere førsteholdsspiller hos kronjyderne, en del af trænerteamet. Spændende at følge, hvad Randers FC mere finder på. Og om turneringsstrukturen skal ændres i næste sæson.

soeren.olsen@pol.dk

SUPERLIGA

Runde 26

Alle kampe søndag 17.00

Brøndby-Hobro	(TV3 +)
Helsingør-FCN	(Viasat Extra)
FCM-SønderjyskE	(TV3 Sport)
Lyngby-Horsens	(Viasat Extra)
Silkeborg-FCK	(TV3 Max)
AGF-AaB	(Canal 9)
Randers-OB	(Eurosport 2)

Slutspil: Et point er nok – eller for meget

KENNETH BEYER

Afslutningen på Superligaens grundspil bliver en kampdag, som både kan blive kulminationen på underdoghistorien om AC Horsens og en udstilling af problemerne i den nye struktur, hvor det kan vise sig som en fordel for flere hold at tabe.

Trods et af Superligaens mindste budgetter vil AC Horsens med uafgjort i Lyngby sikre sig en plads i top-6 og dermed 10 økonomisk og sportslig attraktive kampe mod blandt andre FC Midtjylland, Brøndby og FC København.

I Lyngby møder AC Horsens tilmed en modstander, som er Superligaens mest formsvage med nederlag de seneste tre kampe. Kommer top-6-placeringen i hus for AC Horsens, vil der ifølge cheftrener Bo Henriksen være tale om »et mesterskab« for klubben.

AaB på femtepladsen står i en sammenlignelig situation. Ude mod AGF skal nordjyderne kun bruge et enkelt point for at slutte i top-6. AaB kan tilmed tåle et nederlag, hvis Hobro ikke vinder i Brøndby – noget, intet udehold har formået hidtil i denne sæson.

Hellere nr. 9 end nr. 7

Smider AC Horsens det hele på gulvet og taber i Lyngby, har vi balladen.

Det betyder nemlig, at Hobro, OB og SønderjyskE alle står med muligheden for at rykke op i top-6 på grundspillet sidste kampdag. Det kræver dog for hvert enkelt hold, at de formår selv at vinde.

Hobro skal 'kun' vinde i Brøndby, mens OB selv skal slå Randers og håbe på Hobro-pointtab for at slutte i top-6. SønderjyskE har de dårligste odds, da de både skal vinde på udebane mod FC Midtjylland og bruge nederlag til OB og Hobro.

Får OB-, Hobro- og SønderjyskE-spillerne travlt med at skæve mod måltavlerne, kan man ikke bebrejde dem det. Sluttes klubben ikke i top-6, handler det om at undgå 7.-pladsen og i stedet blive nr. 8 eller 9. Det hele skyldes, at Lyngby, Randers og Helsingør har høstet langt færre point end de resterende klubber i grundspillet.

Grundspillet nummer 8 og 9 (OB og SønderjyskE) har inden dagens runde 11 point ned til Lyngby. Da alle tre klubber ligger til at ende i samme pulje, vil det betyde, at OB og SønderjyskE også har 11 point ned til nedrykningsplayoff. Mødet vil Hobro, som aktuelt er nummer 7, blot have 4 point ned til Silkeborg, der aktuelt indtager den ene af de to pladser i nedrykningspullets pulje 1.

Hellere nr. 14 end nr. 13

Samme princip gælder fordelene ved at slutte nr. 14 og sidst i Superligaen kontra nr. 13.

Noget, som FCK-manager Ståle Solbakken også pointerede over for Helsingør-træner Christian Lønstrup efter mandagens opgør i Parken. Havde FC Helsingør ikke indkasseret et 4-3-mål i overtiden, var holdet gået forbi Randers i stillingen og havde givet sig selv dårligere kort på hånden for at overleve.

Sluttes FC Helsingør på sidstepladsen i grundspillet, vil oprykkerne komme i den modsatte nedrykningspulje af Randers og Lyngby. Hvilket vil betyde, at FC Helsingør med stor sandsynlighed vil få to muligheder over to kampe for at overleve mod både Randers og Lyngby.

Omvendt må 4'eren i pulje 2, formentlig enten Lyngby eller Randers, se frem til noget bedre modstand i form af 3'eren i pulje 1, der lige nu ligner AGF eller Silkeborg.

- De kan nå top-6: AaB, AC Horsens, Hobro, OB, SønderjyskE.
- De kan drage fordel af at blive 8'er eller 9'er i stedet for 7'er: AC Horsens, Hobro, OB, SønderjyskE.
- De kan drage fordel af at blive 14'er i stedet for 13'er: Randers, Helsingør.

sporten@pol.dk

Jores Okore: Jeg er sgu ikke skræmt af den tid, jeg har været igennem efter min skade

Han spillede fast hver weekend fra teenageårene og frem til dagen i 2013, hvor han fik revet det forreste korsbånd over i højre knæ. I dag mærker Jores Okore ikke længere til skaden. Men han bliver aldrig den fodboldspiller, han var, siger han.

MORTEN MADSEN

Et år og et par dage er det siden, Jores Okores fik sin store chance: en plads i FC Københavns startopstilling på bekostning af Mathias Zanka Jørgensen, der havde karantæne.

Det tilmed i en ottendedelsfinale i Europa League mod Ajax foran 50.000 mennesker på Amsterdam Arena.

Efter to minutter havde de dog alle blikket rettet mod FCK's nummer 26 af de forkerte årsager.

En i første omgang ufarlig situation blev et varsel om en dårlig Okore-aften, da han erobrede bolden og dernæst trillede den så langsomt tilbage mod Robin Olsen, at den svenske målmand måtte kaste sine 198 centimeter ned på græsset og i et glidende spark fjerne bolden lige foran Ajax' Amin Younes.

Allerede bagud 1-0 og med få minutter tilbage af første halvleg, gjorde Okore sig atter uheldigt bemærket. En flad stikning ind i feltet førte til, at Kasper Dolberg overløb Okore indenfor. Jores Okore kastede sig ned efter bolden, men ramte kun landsmanden. Straffe og 2-0.

I pausen blev den tidligere landsholdsspiller udsdiftet grundet en skade. De 45 minutter i Amsterdam blev nu 25-årige Jores Okores ottende og sidste optræden i FCK-trøjen. Da transfervinduet åbnede, skiftede han klub for anden gang på et år og skulle igen prøve at finde nyt fodfæste i fodboldkarrieren.

Indtil 14. september 2013 havde karrieren ellers kun haft opadgående retning for københavneren, der siden ungdomsårene havde været vant til at træne problemfrit i hverdagene og spille på højeste niveau hver weekend. Men den dag for fire et halvt år siden gik det helt galt. En halv time inde i kampen for Aston Villa mod Newcastle ødelagde han korsbåndet i sit højre knæ og blev skiftet ud til en årelang pause, der har haft fysiske og mentale konsekvenser.

Trænerfyring blev en bremseklo
Uheldet affødte en bruskskade i knæet, som har plaget ham af flere omgange siden.

»Det har været rigtig svært og rigtig hårdt – specielt mentalt, fordi jeg kom i en situation, jeg ikke var vant til. Lige siden jeg spillede U15 og helt frem til, at jeg blev senior, har jeg spillet fast hver weekend. Da jeg så blev korsbåndsskadede, skulle jeg pludselig til at kæmpe mig tilbage på holdet. Det var en mærkelig situation, for jeg følte, jeg havde haft en god start i Eng-

land, og pludselig skulle jeg så starte helt fra nul», siger Jores Okore.

To ting har ifølge Okore holdt ham hen i kampen om at nå tilbage til sit højeste niveau. For det første var det en ustabil tid i Aston Villa med flere trænerskift undervejs, hvor især den daværende manager Eric Black fik Villa-tiden til at gå i sort. For det andet mener Okore ikke, han har fået nok fodbold kontinuerligt i benene, hvilket »ikke får det bedste ud af ham«.

»Jeg synes, jeg fik chancen for at komme tilbage på holdet i Aston Villa igen. Det gik rigtig godt, men desværre blev vores træner fyret, da der var nogle uoverensstemmelser mellem klubben og ham. Da vi så fik den nye træner, følte jeg ikke, jeg var en del af hans planer. Derefter blev det ikke til meget mere spilletid«, fortæller Jores Okore.

Vraget i Villa søgte han i sommeren 2016 en ny arbejdsgiver. Havde det ikke været for, hvad Jores Okore kalder en gentlemanaftale mellem ham og Ståle Solbakken, var han ikke vendt hjem igen på det tidspunkt. Men Ståle fik overbevist forsvarsspilleren om at bytte Premier League-nedrykkerne Aston Villa ud med den danske hovedstad og superligafodbold for at få gang i karrieren på ny.

Planen var klar. Den erfarne Okore skulle i første omgang stå i skyggen af det vel-

fungerende makkerpar bestående af Mathias Zanka Jørgensen og Erik Johansson for siden at efterfølge Zanka, når sæsonen var ovre.

Som den første sæson skred frem i barndomsbyen, stod det dog klart, at Jores Okore ikke skulle vide sig sikker på fast spilletid alligevel. Da kalenderen viste marts, var det blevet til tre kampe med fuld spilletid.

»Jeg var blevet lovet, at de ville rotere en del, og at jeg dermed også ville få lov til at spille en del. Og så var det planen, det skulle være min plads fra anden sæson i FCK, når jeg var kørt ind i systemet. Det var det, Ståle og jeg havde aftalt, men det løfte blev ikke holdt«, fortæller stopperen, der fik i alt otte optrædener, uden han formåede at ramme tidligere tiders niveau.

»Jeg havde selvfølgelig håbet, at jeg ville have fået nogle flere kampe, da jeg ikke ligefrem følte, jeg var en svækkelse til FCK-holdet. Jeg kom dertil med en del erfaring fra Premier League, jeg har spillet mere end 70 superligakampe, jeg har været på det danske landshold og spillet i Champions League, så jeg troede ikke, det var et problem for mig at få nogle kampe«.

Aldrig den samme spiller igen

Den tidligere landsholds- og Premier League-spiller slog aldrig igennem i FC København. Efter bare en enkelt sæson må-

te Jores Okores agent på arbejde igen.

7. juli blev han præsenteret i AaB, hvor han siden har været mere eller mindre været fast mand med 21 kampe og 2 mål i Superligaen.

»Spilletiden er jeg rigtig glad for. Det hjælper rigtig meget på humøret, selvtilliden og på formen. Det var også noget, jeg søgte her i sommertransfervinduet, – og det var noget, AaB kunne love mig«, lyder det fra Jores Okore.

AaB-stopperen har ikke i denne sæson mærket noget til sin bruskskade, der længe har voldt ham problemer, men den har alligevel gjort, at han må agere anderledes på banen i dag.

»Jeg er ikke den samme spiller, som jeg var før. Det er svært at komme tilbage fra en større skade og være den samme spiller. Jeg føler stadig, jeg har en masse fart, men jeg var mere eksplosiv, da jeg var yngre. Jeg synes, jeg er ved at finde mig selv igen og ved at komme i rigtig god form. Især her i foråret har jeg præsteret rigtig godt og har fået en masse selvtillid og været kampafgørende – på den gode måde«.

18. februar scorede Jores Okore sit første mål for AaB, da han gjorde det til 1-1 mod Brøndby. Et mål, der har bragt fodboldglæden tilbage.

»Det var fantastisk. En forløsning. Jeg har ikke scoret i meget lang tid, så det var fantastisk at få lov til at score og så tage et point med fra kampen. Det mål gav mig selvtillid og gav mig en tro på tingene, der gjorde, at jeg et par kampe efter kunne score igen og blive matchvinder«, siger Jores Okore.

I aftene kan han og resten af AaB-truppen sikre sig en plads i slutspillet, når aal-

UDSYN. Jores Okore vil gerne af sted til udlandet igen. Foto: Tanja Lund Carstens

borgenserne gæster AGF. En kamp, han er overbevist om, de vinder.

»Det bliver en sejr. Vi går 100 procent efter den. Vi er jo næsten sikre på en plads i top-6, men jeg synes, vi skal sætte os endnu større mål end top-6«.

AaB-stopperen har dog langt større ambitioner end blot at sikre sig advancement til mesterskabslutspillet med en sejr over AGF.

»Vi skal op at udfordre FCK og se, om nogle af de andre tophold taber pusten lidt, så vi kan snige os forbi dem og snuppe en Europa-plads, hvis vi ikke vinder pokalen. I aftener er det Kasper Junker, Martin Spilmann og Pierre Kanstrup, der venter. Men Jores Okore drømmer om at spille blandt Premier League-stjernerne igen en dag.

»Selvfølgelig vil jeg gerne til udlandet igen. Det vil altid være min drøm. Selv om alting ikke gik lige godt i England, så synes jeg stadig, det var en fed oplevelse at spille mod nogle af verdens bedste spillere og prøve mig selv af på det niveau og prøve den anden fodboldkultur end den danske. Jeg er sgu ikke skræmt af den tid, jeg har været igennem. Jeg er mere motiveret end nogensinde for at komme af sted igen«, siger han.

sporten@pol.dk